

HUG 4-DAAGSE CHAMPAGNE

MEI 2017

DAG 1

START TE OOSTKAMP

Vergezeld van de juiste weergoden hadden wij afgesproken aan de Van Der Valk in Oostkamp. Daar toegekomen werden we begroet door een groot deel van de club, ja zelfs enkelen die niet gingen meerijden hadden de moeite genomen om ons te komen uitzwaaien.

Na een koffie en wat bij praten, hebben we onze stalen rossen gestart en zijn we vertrokken richting Ingelmunster om M&M op te halen die aldaar langs de N50 ons stonden op te wachten. Daar heeft onze escorte van de leden die niet mee reden naar Frankrijk ons verlaten.

Uiteindelijk zijn we met 8 rijders: Herman, Dorien, Benita, Wendy, Magda, Michel, Geert & Sofie, vertrokken richting Doornik. Na een stevige rit zijn we een eerste keer gestopt in een typisch Waals dorps cafe "A l' Boule de feu" in Beloeil.

Na een verkwikkende koffie en een sanitaire stop zijn we opnieuw vertrokken. Nu rijden we Frankrijk binnen langs mooie binnen wegen en kunnen we intussen genieten van het prachtige landschap onder een stralende zon. De motoren zoemen rustig en meer moet het eigenlijk niet zijn.

Na een tijdje beginnen onze magen te knorren en wordt het tijd om naar onze volgende stop te navigeren voor een lekker middagmaal.

Ik had gereserveerd in restaurant Les Forges in Louvignies Le Quesnoy. Het is altijd een beetje een verrassing want zelf ben je er nog nooit geweest en je moet voor je selectie vertrouwen op de recenties die je op internet vindt. In ieder geval, deze keer is het zeker raak, voor een meer dan schappelijke prijs hebben we hier heel goed gegeten.

Ook het bezoek aan het sanitair was, naar Franse normen en zeker voor de heren, een aangename ervaring.

Met de magen vol en de blazen leeg hebben we onze weg verdergezet.

Opnieuw hele mooie wegen en landschappen, afwisselend vergezichten en kleine slaperige Franse dorpjes. Het enige minpunt zou dan eventueel kunnen zijn dat het vinden van een stopplaats, om even de dorstigen te laven, zeer miniem was. Ook het vinden van een geautomatiseerde tankplaats is in Frankrijk geen sinecure!

Enfin na enkele stevige kilometers, moet mijn madam er mij op wijzen dat we iets gepasseerd zijn waar we even kunnen verpozen. Dus "demi-tour", ook wel gekend als een Hermanneke, en gaan kijken wat het was.

EN.....ooohhhh, speciaal plaatske, dan nog uitgebaat door een aantal overgewaaiden Noorderburen, jawel een stel "Hollanders". Het établissement noemt "La Grange Aux Couleurs" en is gelegen te Hermonville. Neen, niet Hermanville, 't is al goed zo!

Na een plaatsje te hebben uitgezocht onder het overhangend dak van de schuur, hebben we kunnen genieten van zelfgemaakte limonade, verschillende soorten koffie en een zeer lekkere moelleux chocolat. Benita en Dorien hebben het bijhorende winkeltje verkend op zoek naar, ja naar wat eigenlijk?

Nadat iedereen een beetje afgekoeld en uitgerust was, hebben we onze weg hervat voor de laatste etappe richting Epernay.

Na een iets minder stevige rit en het vullen van onze dorstige stalen rossen, zijn we neergestreken in ons hotel "Premiere Classe Epernay". Niet de grootste luxe, maar meer dan een goed bed en een proper sanitair heeft een motard ook niet nodig. Helaas beschikt het hotel zelf niet over een restaurant waar we 's avonds kunnen eten dus moeten we "uit" eten gaan. Na een lekkere douche hebben we beneden aan de receptie afgesproken.

Gelukkig zijn alle restaurants op wandelafstand en kunnen we na een lange tocht wat lichaamsbeweging gebruiken.

Voor deze avond hebben Serge en ikzelf, opnieuw via internet, "La Grillade Gourmande" uitgekozen. Het is buiten nog altijd meer dan warm genoeg en bijgevolg kunnen we dan ook plaatsnemen in een overdekt terras. Opnieuw kunnen we vaststellen dat het eten hier heel lekker en betaalbaar is. Soms vraagt een mens zich af wat er zo speciaal is aan een Belgisch restaurant dat alles zeker 30% duurder is dan hier? Het enige wat hier een beetje tegenviel was het patroon van het doek van de luifel, bij sommigen ging het een beetje draaien voor de ogen, ja zo is er voor alles een uitleg hé!

Na nog een geanimeerde wandeling is het tijd om onder de wol te kruipen, figuurlijk dan, want het is nog altijd heel warm. De weergoden zijn ons in ieder geval zeer wel gezind. De airco een tandje bij en bovenop het bed proberen in slaap te vallen.

DAG 2

START TE EPERNAY

Deze morgen hebben we rond 08h00 afgesproken om te gaan ontbijten. Het ontbijt is niet super uitgebreid, maar wel voldoende en lekker. Na een beetje worstelen met de koffiemachine om de juiste dosis cafeïne te bekomen kunnen we aan tafel gaan.

Iedereen heeft redelijk geslapen, ook onze 3 vriendinnen die met 3 op één kamer geslapen hebben. Er werden daar blijkbaar duidelijke afspraken gemaakt over het gebruik van het toilet, wie waar slaapt, wat wel en niet mag en vooral ook over het laten ontsnappen van lichaamsgassen. Nu goede afspraken maken goede vrienden zou ik zeggen.

Het belooft opnieuw een dag te worden met zeer veel zon, dus bijgevolg zeer heet. Maar we mogen niet klagen. Vandaag komen ook Kris, Nancy, Serge en Petra achter. Met Kris hebben we afgesproken aan de Harley Davidson dealer in Reims ergens in de namiddag en met Serge deze avond aan het hotel.

Op het menu vandaag een rit van ongeveer 244 km door het natuurpark rond Epernay, door de wijngaarden, Reims en Laon.

Na wat zwoele deuntjes en danspassen opgevoerd door onze groupies aan het hotel, kunnen we vertrekken.

Ondanks dat het pas ochtend is, is het al terug heel warm. Via kleine weggetjes rijden we het uitgestippelde parcours. Dit hebben Serge en ikzelf deels zelf gemaakt, maar ook ritten van eerdere groepen zaten verwerkt in onze rit. Vandaag werkt de GPS niet optimaal, zou hij ook last hebben van de hitte? Dus ik ben druk in de weer om alles in goede banen te leiden. Gelukkig houdt Sofie de groep achteraan bijeen zodat ik daar niet veel hoeft op te letten. Leve de techniek waardoor we met elkaar in verbinding staan.

Na al een eerste keer te zijn gestopt om enkele kiekjes te nemen van het toch wel heel mooie landschap, gaan we op zoek naar iets waar we onze dorst kunnen lessen. Dit blijkt opnieuw geen makkelijke opdracht, zouden hier dan geen mensen wonen die dorst hebben? Na enkele kilometers meldt Sofie mij dat ze een bord gezien heeft met reclame voor een taverne op het eerste kruispunt naar rechts. Braaf als we zijn doen we natuurlijk netjes wat de madam zegt en vinden we inderdaad opnieuw een lokaal volks café. Gelukkig, voor sommigen minder gelukkig, hebben ze een terras in de schaduw. We zijn in de BAR La Marine te Bisseuil.

We konden evengoed ergens op een terras in Vlaanderen zitten, want het stikt hier van de Vlaams pratende mensen. Maar goed, de drank moet toch in het Frans besteld worden. We zien de lokale mensen heel verwonderd kijken naar ons, die vragen zich waarschijnlijk af wat een bende motards daar in dat rustige oord komt doen?

Onze volgende halte is voorzien in Hautvillers, daar heb ik, opnieuw via tinternet een resto gereserveerd om het middagmaal te nemen. De rit ernaartoe verloopt bijna zonder problemen, ware het niet dat onze vriend Michel in zijn haast om Magda bij te staan, zijn stalen ros even met grond laat kennis maken. Terwijl de anderen zich ontfermen over Michel, probeer ik Magda haar ros over het euvel te helpen. Na wat tegengesputter en doorglijden, geeft haar ros zich toch over aan mij en kan ik het veilig aan de kant zetten zodat Magda haar weg kan vervolgen.

Aangekomen in Hautvillers blijkt een parkeerplaats vinden niet zo makkelijk. Na wat te hebben rondgereden spot ik een bende

Engelse collega's die zich klaar maken om te vertrekken, na wat wachten kunnen we eindelijk onze bikes parkeren.

We staan heel dicht bij le Café d'Hautvillers waar we gereserveerd hebben, dus dat valt mee. Jammer genoeg krijgen we hier een tafel toegewezen in de volle zon, dus het zal warm worden om te eten. De bediening is redelijk vlot en we moeten niet lang wachten op ons eten.

Voldaan, hervatten we onze weg richting de Harley dealer in Reims waar we, als alles goed gaat, Kris & Nancy gaan ontmoeten om de groep te vervoegen. Volgens hun laatste berichten moet dit lukken want ze schieten goed op.

Na een flinke rit, opnieuw door een toch wel heel mooie streek komen we aan bij de Harley dealer te Reims. Daar staan Kris & Nancy ons reeds op te wachten.

Het is goed om even binnen te kunnen gaan waar de airco goed werk levert. Iedereen duikt een beetje zijn kant op en al gauw worden de eerste kledingstukken gepast.

Omdat het moordend heet is wordt er unaniem beslist om de rit vandaag een stuk in te korten en naar het hotel te rijden. En aangezien we dan toch vroeger zijn aangekomen, gaan we ons verfrissen en is er afgesproken om te voet naar Epernay te trekken om ergens een terrasje te doen.

Intussen hebben we ook contact met Serge & Petra die blijkbaar ook goed opschieten en binnen ongeveer een 2-tal uur ons zullen vervoegen. We hebben afgesproken dat ze ons bellen als ze aankomen in het hotel, zo kunnen we laten weten waar we zitten.

Nadat Serge & Petra goed zijn aangekomen en genoten hebben van een deugddoend drankje, begeven we ons naar het restaurant voor het avondeten. Deze hebben we opnieuw gereserveerd via tinternet afgaande op de recenties. Dus we laten ons verrassen. We zijn te gast in "Chez Max", we krijgen een

gezellige tafel toegewezen achteraan het restaurant. De man is een beetje van zijn melk omdat we het voorgerecht overslaan en direct op de hoofdschotel vliegen, maar we maken het weer goed met de wijn die we consumeren.

Na een gezellige avond met de reeds gekende nodige zottigheid, begeven we ons op pad om onze bedstee te vervoegen. De wandeling zorgt ervoor dat onze maaltijd wat verteert zodat we rustig kunnen gaan slapen.

MEI 2017

DAG 3

START TE EPERNAY

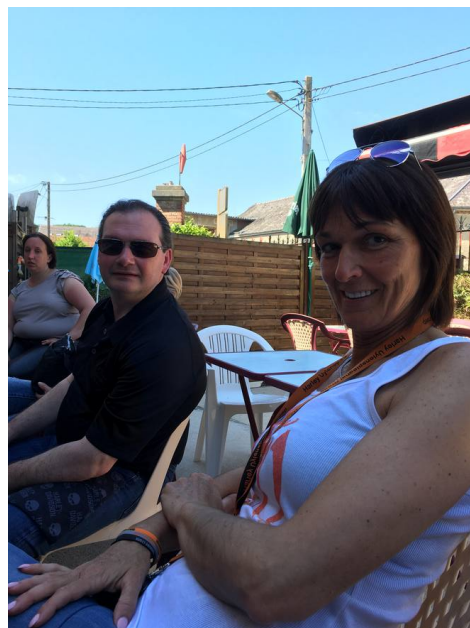

Vandaag staat er een rit van ongeveer 230 km op het programma, het belooft een mooie maar ietwat technische rit te worden. Ergens zit er nog een verrassing in verborgen, maar we weten niet wat en wanneer. Magda heeft vandaag een dagje "me-time" nodig en beslist om niet mee te rijden, wat nadien misschien niet zo'n slechte beslissing is gebleken gezien de surprise nogal van formaat was!

Na het gebruikelijke ontbijt maakt iedereen zich klaar om te vertrekken en eerst te gaan tanken. Dit blijkt niet zo eenvoudig en na enige tijd zijn we dan ook enkele mensen kwijt. Gelukkig vindt de groep elkaar rap terug, enkel onzen Herman missen we nog. Na een tijdje te hebben gewacht aan de pomp beslis ik toch om hem op te bellen. Kort daarna verschijnt Herman dan ook aan de pomp en kunnen we vertrekken.

De tocht gaat vandaag grotendeels langs de vele wijngaarden en in de namiddag volgen we dan een stuk de Marne langs beide oevers.

Het eerste deel van onze rit verloopt voorspoedig en na enige tijd zoeken vinden we een klein cafeetje "Le Centre" in het dorpje Grauves. La patronne is hier nergens te bespeuren, maar een lokale café bezoeker verzekert ons dat ze er direct aankomt en inderdaad enige tijd later kunnen we een verkoelende drank bestellen, want het is intussen weeral ferm heet aan het worden.

Nadat iedereen wat bij zijn positieven gekomen is, kunnen we opnieuw vertrekken voor het volgende deel van de rit.

De verrassing waarvan eerder sprake staat plotseling voor onze neus, allé toch voor de mijne, in de vorm van een heel slecht pad dat ons het bos inleidt. Niet zien aankomen aangezien we van een mooie betonnen baan plotseling overgaan in een minder goede betonnen baan en dan in het beruchte pad. Van terugkeren was hier omzeggens geen sprake aangezien het zo goed als onmogelijk was om te keren met de motoren. Het pad leidt ons verder het bos in, het is nog net berijdbaar met onze machines en voorzichtigheid is geboden.

Na ongeveer een goede twee heel stoffige kilometers vol putten en losliggende keien komen we plotseling aan een gesloten slagboom. Gelukkig is deze niet op slot, maar er hangt wel een bord met privé terrein, betreden verboden. Aangezien keren geen

optie is, ga ik toch eens kijken op het domein. Daar blijkt een verlaten kasteel op te staan en een woning met een auto ervoor. Dus besluit ik om bij de woning aan te bellen om te vragen of we kunnen passeren. Aangezien er geen bel te zien is, moet ik aankloppen, verscheidene keren kloppen geven geen gehoor, dan maar langs achter gaan kijken. Het terras ligt er niet al te proper bij en er staan etensresten op de ranzige tuintafel. Precies een scene uit een of andere goedkope griezelfilm. De achterdeur staat open, dus ik steek mijn hoofd binnen en roep of er iemand thuis is, geen antwoord, dus naar binnen en in de hal nog even luid kelen. Opnieuw zonder resultaat, terug buiten en bij nader bekijken van de auto, blijkt dat het gras al een stuk over de wielen is gegroeid, dus die zal er wel al een tijdje staan! Raar raar! Dan maar zelf beslissen, beide slagbomen open gemaakt zodat iedereen kon passeren en we het pad verder konden afrijden. Dit gaat nu in licht dalende lijn, is iets beter te berijden maar des te stoffiger.

Op de GPS zie ik ondertussen de grote baan verschijnen wat er op duidt dat we bijna aan het einde van het pad gekomen zijn en inderdaad na ongeveer opnieuw een dikke kilometer zie ik de laatste slagboom voor de hoofdweg. Daar aangekomen stel ik tot mijn grote vrees vast dat deze slagboom afgesloten is met een hangslot en ketting. Om iedereen zo rap mogelijk van dit stoffige pad te krijgen ga ik op zoek naar een mogelijkheid om de slagboom te omzeilen en beginnen enkelen van ons een pad vrij te maken langs de slagboom. Het zou een moeilijke passage worden, maar ja, we konden niet terug. In mijn haast moet ik niet gezien hebben dat de ketting niet door, maar over de slagboom hing. Michel maakte mij daar attent op en kon zo de slagboom naar boven doen. Eind goed al goed!

Met zeer stoffige motoren hebben we dan verder gereden naar onze stopplaats voor het middageten. Hiervoor had ik een mooie locatie gevonden in Condé en Brie. In de Auberge de Condé en Brie kregen we opnieuw een lekker middagmaal voorgeschoteld. We waren heel blij dat onze tafel binnen gedekt stond, want het was intussen terug bloedheet geworden buiten.

Na een iets langere stop dan voorzien en het vullen van onze benzine tanks zijn we aan het tweede deel van de rit begonnen richting de rivier de Marne.

Onderweg zijn we nog even gestopt langs de D969 om te genieten van een rustig plaatsje met een mooi zicht op de omliggende streek en de rivier de Marne.

Voordat we de laatste etappe naar het hotel hebben aangevat zijn we nog even gestopt in Chateau-Thierry om even af te koelen en iets fris te drinken. Mochten we onze zwembroek bijgehad hebben dan ben ik er zeker van dat enkelen onder ons een duikje in de Marne zouden hebben genomen. En aangezien we een moto club zijn en geen nudisten club is er van naakt zwemmen ook niks in huis gekomen. Hierna hebben we onze weg naar het hotel vervolgd.

Na een verkwikkende douche hebben we ons opnieuw te voet naar Epernay begeben. Voor deze avond hadden Serge en ikzelf gereserveerd in "La Banque" . Zoals de naam al laat vermoeden een restaurant in een oud bankgebouw. Jammer genoeg mag men blijkbaar omwille van het feit dat het gebouw geklasseerd is geen airco installeren waardoor het bijgevolg zeer warm was binnen. Dit viel wat tegen, doch heeft de sfeer niet bedorven.

Na opnieuw een heel lekkere maaltijd en bijhorend dessert, vonden we het welletjes en werd er beslist om nog een terrasje te doen om wat "af te koelen". Het eerste het beste terras was meer dan wel genoeg zodat we rap een verkoelend drankje te pakken hadden. Na een tijdje vonden enkelen het tijd om het hotel op te zoeken, enkel Kris & Nancy hadden nog zin om even te blijven plakken. Na te hebben uitgelegd hoe ze het hotel konden bereiken zijn de meesten teruggekeerd en gaan slapen. De volgende ochtend stond de rit naar huis terug op het programma.

DAG 4

START TE EPERNAY

De meesten waren er deze morgen vroeg bij om de motoren te laden met de bagage. Gezien het mooi weer was werd er meestal buiten van het ontbijt genoten.

De enigen die we niet zagen verschijnen voor het ontbijt waren onze vrienden Kris & Nancy. Intussen was de vader van ons nieuwste lid Wendy toegekomen om van enkelen de bagage mee te nemen.

Korte tijd voordat we zouden vertrekken zijn Kris & Nancy dan toch aan het ontbijt verschenen. Gezien de omstandigheden zagen ze er redelijk uit enkel de laatste halve liter was er naar eigen zeggen teveel aan geweest de avond ervoor. Kris had bijna een hartaanval omdat hij zich overslapen had, maar voor de rest waren ze er klaar voor!

Nadat de motoren en de bagage gecontroleerd waren was het tijd om te vertrekken. We hadden een rit van om en bij de 320 kilometer voor de boeg.

De rit ging opnieuw langs magnifiek mooie rustige landweggetjes en tussen glooiende velden. De zon was opnieuw van de partij en alhoewel er regen en onweer was voorspeld bleven wij van dat alles gespaard.

Reeds enige tijd kreeg ik van mijn madam Sofie te horen dat ze dringend aan een sanitaire stop toe was, echter een geschikte stopplaats, lees café met toilet, vinden bleek opnieuw niet zo eenvoudig. Na in een paar dorpjes tevergeefs rond de kerk te zijn gereden op zoek naar een geschikte stopplaats, zijn we op een café, bar, bakkerij/gazettenwinkel gebotst in een klein dorpje Liart genaamd. Nadat Sofie het toilet is binnengestormd hebben we ons op het terras genesteld voor een verfrissend drankje.

Het plein was voorzien van een mooi gebouw, wat bij nader toezien, links de jongens- en rechts de meisjesschool bleek te zijn. Na wat gepruts met de zelfontspanner hebben we dan een groepsfoto genomen op de trappen van het gebouwtje.

Na een tijdje was iedereen weer klaar voor de rest van de tocht, we hadden nl. afspraak in Avesnes-sur-Helpe in restaurant La Pen'tiere. Daar toegekomen bleek nog maar eens het nut van alles op voorhand te reserveren want het spel zat afgeladen vol, blijkbaar was het daar die dag moederdag. Maar niet getreurd er stond een net gedekte tafel voor ons klaar.

Wat ik gevreesd had werd ook waarheid, het heeft een tijdje geduurd eer we bediend werden en uiteindelijk ons eten gekregen hebben, maar het kon slechter gezien de hoop volk daar aanwezig. Omdat het vlees gegrild werd boven de open haard stond deze flink te branden, de zotten, bij zo'n weer!! Gelukkig zaten we er een eind vanaf zodat we er eigenlijk weinig last van hadden.

Na opnieuw een zeer smakelijke maaltijd hebben we het tweede deel van de rit ingezet. Opnieuw kunnen genieten van de goede wegen in Frankrijk totdat we in België kwamen, na nog geen 3

kilometer over de grens hadden we al zeker 10 kilometer omleiding moeten volgen. Om dan nog niet te spreken over de staat van de wegen, een ramp!

Na nog een laatste keer de tank te hebben volgegooid en waar Sofie haar ijzer tegen de grond heeft gegooid hervatten we onze weg. De hitte noopt ons ertoe om nog een stop in te lassen en je raadt het nooit, we komen opnieuw terecht in Beloeil in het volkse cafeetje A l' Boule de Feu! Het lijkt er verdacht veel op dat de waardin ons herkent en doet bijgevolg haar best om ons zo goed mogelijk te bedienen. Cola zero verkrijgen was blijkbaar een probleem zodat enkele mensen iets anders hebben moeten nuttigen. De koffie van Magda bleek koud, maar nadat Magda binnen eens is gaan uitleggen hoe je een warme koffie moet maken, kan iedereen rustig van zijn drankje genieten. De bazin is zelfs zo opgetogen met ons hernieuwd bezoek en de geleerde les om warme koffie te maken, dat ze er nog een paar schoteltjes chips tegenaan gooit!

Als iedereen voldaan is hervatten we onze weg richting Van Der Valk in Oostkamp. De verdere rit verloopt zonder problemen zodat we rond 18h00 aankomen te Oostkamp.

Het doet altijd deugd om daar toe te komen na 4 dagen rijden, wetende dat we gaan ongelukken of pannes gehad hebben, een afsluitende drink is hier dan ook op zijn plaats.

Na afscheid te hebben genomen, gaat iedereen huiswaarts.

Ik meen te mogen zeggen dat dit weer een geslaagde editie was, mede door het zeer goede weer, maar ook door de inzet van enkele mensen die ik bij deze nog eens wil bedanken, Serge voor het helpen zoeken naar resto's en mooie baantjes, Sofie om de groep af te sluiten en te zorgen dat ik op de hoogte bleef van wat

er vanachter gebeurde en Petra voor de catering tijdens het in elkaar boksen van deze 4-daagse.

Uiteraard ook de rest van de rijders om mee te gaan en de leuke en plezier.

Op naar de volgende editie!

De voorzitter

Geert "KOJAK" Dekyvere